

Virág a csalánban

Anyátlan vadhajtság
 Elrejtve a zöldbe,
 Haragos csalán vesz
 Mindenfelé körbe.
 Hogy hallhatnám hangod?
 Nem nyitod ki a szád!
 Néma virágnak csak
 Néma érti szavát.
 Mint fényes kis gyertya
 Fekete szobában,
 Úgy válsz ki a sokból,
 Virág a csalánban.
 Azért vagy Te olyan
 Közelíthetetlen,
 Mert csalán vesz körül,
 Csípése kegyetlen.
 Ölelnék bátran,
 Szép hajad kócolnám,
 De nem tudom, mit akarsz,
 Egy szót se szólsz hozzám.

A világhoz se szólsz,
 Csak mint a sír, hallgatsz.
 Ha nem szakítanak ki,
 A csalánban maradsz.
 Ha kitépnek tőből
 Vége életednek,
 Kiszáradsz, elsorvadsz
 És szemétre tesznek.
 Fekete föld kéne,
 Cserép átültetni.
 Öntözni, ápolni,
 érted sokat tenni.
 De kinek van erre
 Tengernyi ideje?
 Jó, fekete földje,
 cserepe és helye?
 Ki bírja erővel,
 Kedvvel, elszántsággal?
 Törődik valaki
 Ennyit egy virággal?

(A nemrégiben, fiatalon elhunyt Ferencz Anna, prózairóra kevés – 22 esztendősen írt – verseinek egyikével emlékezünk.)

Dely Bianka: Bírógraphya